رئاسة الشؤون الدينية
بالمسجد الحرام والمسجد النبوي

magyar | مجري | كَيْفِيَّةُ صَلاَةِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ

Hogyan imádkozott a Próféta ﷺ

A tisztelt Saykh
Abdu-l-Azíz bin Abdullah bin Báz
A Könyörületes és Irgalmas Allah Nevében

ⓒ جمعية خدمة المحتوى الإسلامي باللغات ، ١٤٤٧هـ

بن باز، عبدالعزيز
كيفية صلاة النبي صلى الله عليه وسلم - مجري. / عبدالعزيز بن باز - ط١. .- الرياض ، ١٤٤٧هـ
٢٠ ص ؛ ..سم

رقم الإيداع: ١٤٤٧/٩٤٦١
ردمك: ٩٧٨-٦٠٣-٥١٧-٠٢١-٥

كَيْفِيَّةُ صَلَاةِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ

Hogyan imádkozott a Próféta ﷺ

لِفَضِيلَةِ الشَّيْخِ العَلَّامَةِ
عَبْدِ العَزِيزِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ بَازٍ
غَفَرَ اللَّهُ لَهُ وَلِوَالِدَيْهِ وَلِلْمُسْلِمِينَ

A tisztelt Saykh
Abdu-l-Azíz bin Abdullah bin Báz
A Könyörületes és Irgalmas Allah Nevében

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Hogyan imádkozott a Próféta ﷺ

A tisztelt Saykh

Abdu-l-Azíz bin Abdullah bin Báz

A Könyörületes és Irgalmas Allah Nevében

A hála és a köszönet egyedül és kizárólag Allahot illeti meg. És áldás és békesség az Ő szolgájára és Küldöttére, a mi Prófétánkra, Muhammadra, az ő háznépére és Társaira. Ami pedig ezután következik:

Ezek rövid, tömör és összefoglaló szavak a Próféta (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) imádkozásának leírásáról, amelyeket minden muszlim férfinak és nőnek szeretnék bemutatni, hogy mindazok, akik megismerik, buzgón kövessék őt ebben; hiszen a Próféta (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) így szólított:

(صَلُّوا كَمَا رَأَيْتُمُونِي أُصَلِّي).

(Úgy imádkozzatok, ahogyan engem láttatok imádkozni!)[1]. Az olvasó számára most következik ennek részletes ismertetése:

1- Teljes alapossággal végzi el a wudú-t, vagyis úgy mosakszik, ahogyan azt Allah megparancsolta,

[1] Al-Bukhári jegyezte le (605) szám alatt.

Allah a Magasztos szavának megfelelően.:

﴿يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُوٓاْ إِذَا قُمۡتُمۡ إِلَى ٱلصَّلَوٰةِ فَٱغۡسِلُواْ وُجُوهَكُمۡ وَأَيۡدِيَكُمۡ إِلَى ٱلۡمَرَافِقِ وَٱمۡسَحُواْ بِرُءُوسِكُمۡ وَأَرۡجُلَكُمۡ إِلَى ٱلۡكَعۡبَيۡنِ...﴾.

(Ó, ti, akik hisztek! Ha az imához álltok fel akkor mossátok meg az arcotokat és a kezeiteket könyékig, simítsátok végig a fejeiteket és mossátok meg a lábaitokat bokáig...) [Az Asztal: 6; Q 5:6]. Az ája ([a teljes] Vers).

És a Próféta (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) szavai értelmében:

(لَا تُقْبَلُ صَلَاةٌ بِغَيْرِ طُهُورٍ) .

(Nincs elfogadott ima tisztálkodás nélkül.)[1].

Továbbá a Próféta (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) azt is mondta annak, aki helytelenül imádkozott:

(إِذَا قُمْتَ إِلَى الصَّلَاةِ، فَأَسْبِغِ الْوُضُوءَ).

(Ha az imához állsz fel, akkor alaposan végezd el a wudú-t.)[2].

2 - A imádkozó a Qibla, azaz a Ka'ba felé fordul, bárhol is legyen teljes testével, szívében elhatározva az imát, amelyet elvégezni kíván, legyen az kötelező vagy önkéntes. Nem ejti ki szándékát szavakkal, mivel a szóbeli szándék

1 Muszlim jegyezte le (224) szám alatt.

2 Al-Bukhári jegyezte le (5782) szám alatt.

kinyilvánítása nem előírt, hanem újítás (bid'a), hiszen a Próféta ﷺ és Társai (Allah legyen elégedett velük) sem ejtették ki szándékukat szavakkal. Készít magának egy elhatároló akadályt, amely felé imádkozik, ha imám vagy egyedül imádkozik. A Qibla felé fordulás feltétel az imában, kivéve néhány kivételes esetet, amelyek ismertek és részletesen kifejtettek a tudósok könyveiben.

3 - Elmondja takbíratu-l-ihrám-ot (az ima állapotába lépésének tabkbír-ja), mondván: "Alláhu akbar - Allah a legnagyobb", tekintetét a leborulás helyére irányítva.

4 - Kezeit a takbír elmondásakor a válla magasságába vagy a fülei mellé emeli fel.

5 - Kezeit a mellkasára helyezi, a jobb kezét a bal kezének kézfejére, csuklójára és alkarjára; mivel ez hitelesen fennmaradt a Prófétától (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget).

6 - Ajánlott elmondani a megnyitó fohászt, amely így hangzik:

(اللَّهُمَّ بَاعِدْ بَيْنِي وبيْنَ خَطَايَايَ، كما بَاعَدْتَ بيْنَ المَشْرِقِ والمَغْرِبِ، اللَّهُمَّ نَقِّنِي مِنَ الخَطَايَا كما يُنَقَّى الثَّوْبُ الأبْيَضُ مِنَ الدَّنَسِ، اللَّهُمَّ اغْسِلْ خَطَايَايَ بالمَاءِ والثَّلْجِ والبَرَدِ).

Alláhumma bá'id bayní wa bayna khatáyáya kamá bá'adta bayna-l-masriqi wa-l-maghrib, Alláhumma naqqiní mina-l-khatáyá kamá yunaqqá-th-thawbu-l-abyadu mina-d-danasz; Alláhumma-

ghszil khatáyáya bi-l-má'i wa-th-thaldzsi wa-l-barad. (Ó, Allah! Távolíts el engem a bűneimtől, ahogyan szétválasztottad a keletet a nyugattól! Ó, Allah! Tisztíts meg engem a bűnöktől, ahogyan a fehér ruha megtisztul a szennyeződéstől! Ó, Allah! Mosd le az én bűneimet, vízzel, hóval és hideg jégesővel!)[1].

Vagy ha akarja, azt mondja helyette:

(سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وبِحَمْدِكَ، وَتَبَارَكَ اسْمُكَ، وَتَعَالَى جَدُّكَ، ولَا إِلَهَ غَيْرُكَ).

(szubhánaka-Lláhumma wa bi-hamdika wa tabáraka-szmuka wa ta'álá dzsadduka wa lá iláha ghayruka), Ó, Allah, mentesítelek minden hiányosságtól és dicsőítelek Téged a tökéletes tulajdonságokkal. Áldott a Te Neved. Mindenek felett van a Te Magasztosságod. Nincs más jogosan imádható isten Rajtad kívül.[2] Ha a Prófétától (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) fennmaradt más megnyitó fohászokat mond el, az is megengedett, és a legjobb, ha ezt egyszer így, máskor úgy teszi; mert ez a követés teljességét adja. Majd azt mondja: "Aúthu biLláhi min as-saytáni-r-radzsím, biszmiLláhi ar-Rahmáni-r-Rahím", Allahhoz menekülök a megkövezendő sátán elől; a Könyörületes és Irgalmas Allah nevében; és elolvassa a Fátiha szúrát. Erre a bizonyíték:

---

1 Al-Bukhári jegyezte le (744) szám alatt és Muszlim (598) szám alatt.

2 Muszlim jegyezte le (399) szám alatt.

(لَا صَلَاةَ لِمَنْ لَمْ يَقْرَأْ بِفَاتِحَةِ الكِتَابِ) .

(Nincs (érvényes) ima annak, aki nem olvassa el a Könyv Megnyitó (Fátiha) szúráját)[1]. Majd mondja utána - Ámín - hangosan a fennhangon mondott imákban, és halkan a halk imákban, majd recitálja azt a Koránból, amire képes. A legjobb, ha a Fátiha után a Dohr, az Aszr és az Isa imákban a közepes hosszúságú szakaszokból recitál, a hajnali (Fadzsr) imában a hosszú szakaszokból, és a Maghrib imában néha a hosszú szakaszokból, néha a rövidekből, a vonatkozó hagyományoknak megfelelően.

7 - Meghajlást végez, miközben azt mondja: "Alláhu akbar", felemelve a kezeit a vállai vagy a fülei magasságáig. A fejét a hátával egy vonalba helyezve, a kezeit a térdeire téve, széttárt ujjakkal. Nyugalomban van a meghajlásban, és mondja: "szubhána Rabbiyal-'Athím - magasztaltassék az én Hatalmas Uram!". A legjobb, ha ezt háromszor vagy többször ismétli, és ajánlott, hogy ezzel együtt mondja:

(سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي).

Szubhánaka-Lláhumma wa bi-hamdik Alláhumma-ghfir lí" (Ó, Allah, mentesítelek minden hiányosságtól és dicsőítelek Téged a tökéletes

[1] Al-Bukhári jegyezte le (756) szám alatt.

tulajdonságokkal. Ó, Allah! Bocsáss meg nekem!)[1].

8 - Felemeli a fejét a meghajlásból, kezeit a vállai vagy a fülei magasságába emelve, miközben ezt mondja: (Szami'a-Lláhu li-man hamidah) (Allah meghallgatja azt, aki Őt dicsőíti) Ha ő az imám vagy egyedül imádkozik, akkor azt mondja állva:

(رَبَّنَا ولَكَ الحَمْدُ حَمْدًا كَثِيرًا طَيِّبًا مُبَارَكًا فِيهِ مِلْءَ السَّمَواتِ ومِلْءَ الأَرْضِ، ومِلْءَ ما شِئْتَ مِن شيءٍ بَعدُ).

Rabbaná wa Laka-l-hamd, hamdan kathíran tayyiban mubárakan fíhi mil'a-sz-szamáwáti wa mil'a-l-ardi wa mil'a má si'ta min say'in ba'd" (Ó, Urunk, Neked jár a hála, bőséges, tiszta és áldott hála, amellyel tele vannak az egek, és az egész föld, valamint minden, amit Te akarsz, azon túl is)[2].

Ha valaki követő az imában, akkor a felemelkedéskor ezt mondja: "Rabbana wa laka-l-hamd (Ó, Urunk! Téged illet a hála!)" a korábban említettek szerint, és ha mindegyikük - az imám, a közösségben imádkozó és az egyedül imádkozó - hozzátesz-

(أَهْلَ الثَّنَاءِ والْمَجْدِ، أَحَقُّ مَا قَالَ العَبْدُ، وكُلُّنَا لَكَ عَبْدٌ: اللَّهُمَّ لَا مَانِعَ لِمَا أَعْطَيْتَ، ولَا مُعْطِيَ لِمَا مَنَعْتَ، ولَا يَنْفَعُ ذَا الجَدِّ مِنْكَ الجَدُّ) .

(Te vagy a legméltóbb a dicsőítésre és a magasztalásra, és mindarra, amit a hívő szolga

1 Al-Bukhári jegyezte le (817) szám alatt és Muszlim (484) szám alatt.

2 Al-Bukhári jegyezte le (711) szám alatt és Muszlim (598) szám alatt.

mondhat. Mindenki közülünk a Te szolgád! Ó, Allah! Nincs megakadályozója annak, amit Te adsz; és nincs senki, aki adhatna, ha Te azt megakadályozod. És a hatalommal rendelkező személy hatalma semmit sem használ a számára Veled szemben.)[1]. Az jó tett, mivel ez Róla bizonyított és Tőle származik.

Az ajánlott, hogy mind az imám, mind a mögötte imádkozó, mind az egyedül imádkozó a kezeit a mellkasára helyezze, ahogyan azt a meghajlás előtti felálláskor tette, mivel hiteles híradások tanúsítják ezt a Prófétától (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) Wá'il ibn Hudzsr és Szahl ibn Sza'd (Allah legyen elégedett velük) hadíszaiból.

9 - Leborulást végez, miközben elmondja a takbír-t (Alláhu akbar), és ha lehetséges, térdeit helyezi le először, majd kezeit. Ha ez nehézséget okoz, akkor kezeit helyezi le térdei előtt, lábujjhegyeivel és kezeivel a Qibla felé fordulva, ujjait összezárva és kinyújtva. A hét meghatározott testrészre borul le: a homlok az orral együtt, a két kéz, a két térd, és a lábujjak belső része. Azt mondja: "Szubhána Rabbiya-l-A'lá", és ajánlott ezt háromszor vagy többször mondani, valamint javasolt hozzátenni:

(سُبْحانَكَ اللَّهُمَّ رَبَّنا وَبِحَمْدِكَ، اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي).

1 Muszlim jegyezte le (477) szám alatt.

Szubhánaka-Lláhumma Rabbaná wa bi-hamdik Alláhumma-ghfir lí" (Ó, Allah, mentesítelek minden hiányosságtól és dicsőítelek Téged a tökéletes tulajdonságokkal. Ó, Allah! Bocsáss meg nekem); sokszor fohászkodik a Próféta (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) szavainak megfelelően:

(أَمَّا الرُّكُوعُ، فَعَظِّمُوا فِيهِ الرَّبَّ، وَأَمَّا السُّجُودُ، فَاجْتَهِدُوا فِي الدُّعَاءِ، فَقَمِنٌ أَنْ يُسْتَجَابَ لَكُمْ).

(Ami a meghajlást illeti, magasztaljátok benne az Urat, és ami a leborulást illeti, igyekezetek a fohászkodásban, mert bizonyára, a fohászaitok megválaszolásra találnak.)[1].

Majd kéri Urától a földi lét és a Túlvilág jó dolgait. Akár kötelező, akár önkéntes ima, a karjait eltartja az oldalától és a hasát a combjaitól, a combjait pedig a lábszáraitól, és a karjait felemeli a földről, ahogyan a Próféta (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) mondta:

(اعْتَدِلُوا فِي السُّجُودِ، ولَا يَبْسُطْ أَحَدُكُمْ ذِرَاعَيْهِ انْبِسَاطَ الكَلْبِ).

(Legyetek rendezetten egyenesek a leborulásban, és ne terítse ki egyikőtök sem a karjait, mint a kutya)[2].

10 - Felemeli a fejét, miközben kimondja a

1 Muszlim jegyezte le (479) szám alatt.

2 Al-Bukhári jegyezte le (788) szám alatt és Muszlim (493) szám alatt.

"Allahu Akbar"-t, a bal lábát elfektetve kiteríti és ráül, a jobb lábát függőlegesen tartja, kezeit a combjaira és a térdeire helyezi, és azt mondja:

(رَبِّ اغْفِرْ لِي وَارْحَمْنِي وَاهْدِنِي وَارْزُقْنِي وَعَافِنِي وَاجْبُرْنِي) .

Rabbi-ghfir lí wa-rhamní, wa-hdiní wa-rzuqní wa 'áfiní wa-dzsburní" (Uram! Bocsáss meg nekem! Könyörülj rajtam, vezérelj engem, gondoskodj rólam, adj egészséget, és tedd teljessé a hiányosságaimat)[1]. Mindezt teljes nyugalomban teszi ebben az ülésben.

11 - Majd elvégzi a második leborulást, mondva "Alláhu akbar", és ugyanazt teszi, mint az első leborulásban.

12 - Felemeli a fejét, mondva "Alláhu akbar", és egy rövid ülésben helyezkedik el, mint a két leborulás közötti ülés, amit pihenő ülésnek neveznek. Ez ajánlott, és ha elhagyja, nincs benne kivetnivaló. Ebben nincs sem Allahról való megemlékezés, sem fohász. Majd feláll a második rak'á-hoz, támaszkodva a térdeire, ha lehetséges, de ha nehézséget okoz, akkor a földre támaszkodik. Ezután recitálja a Fátiha-t és amire képes a Koránból a Fátiha után, majd úgy cselekszik, ahogy az első rak'á-ban tette.

13 - Ha az ima két rak'a-ból áll – mint a fadzsr, a

[1] At-Tirmidi jegyezte le (284) szám alatt, és Abú Dáwúd (850) szám alatt, és Ibn Mádzsa (898) szám alatt.

pénteki és az ünnepi imák –, akkor a második leborulásból való felemelkedés után a jobb lábát felemelve, a bal lábára ülve helyezkedik el, jobb kezét a jobb combjára helyezi, minden ujját behajlítva, kivéve a mutatóujját amivel előre mutat, ezzel az egyistenhitre utalva. Ha a jobb kezén a kisujját és a gyűrűsujját behajlítja, a hüvelykujját a középső ujjával kört formálva összeilleszti, és a mutatóujjával előre mutat, az is helyes; mindkét módszer a Prófétától (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) fennmaradt, és a legjobb, ha váltogatva alkalmazza őket. Bal kezét a bal combjára és térdére helyezi, majd elmondja a tasahhud-ot ebben az ülésben, amely a következő:

(التَّحِيَّاتُ للهِ والصَّلَوَاتُ والطَّيِّبَاتُ، السَّلَامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا النَّبِيُّ وَرَحْمَةُ اللهِ وَبَرَكَاتُهُ، السَّلَامُ عَلَيْنَا وَعَلَى عِبَادِ اللهِ الصَّالِحِينَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللهُ وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسولُهُ).

(At-tahiyyátu li-Lláhi wa-sz-szalawátu wa-t-tayyibát, asz-szalámu 'alayka ayyuhá-n-nabiyyu wa rahmatu-Lláhi wa barakátuh, asz-szalámu 'alayná wa 'alá 'ibádi-Lláhi-sz-szálihín. Ashadu an lá iláha illá-Lláh wa ashadu anna Muhammadan 'abduhu wa raszúluh)(A dicséretek, az imák és a jó dolgok mind Allahot illetik meg. Béke legyen veled, Ó Próféta, és Allah kegyelme és áldásai! Béke legyen velünk és Allah igaz szolgáin! Tanúsítom, hogy nincs más jogosan imádható isten, csak Allah, és

tanúsítom, hogy Muhammad az Ő szolgája és küldötte). Majd azt mondja:

(اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وعَلَى آلِ مُحَمَّدٍ، كَمَا صَلَّيْتَ عَلَى إِبْرَاهِيمَ وَعَلَى آلِ إِبْرَاهِيمَ؛ إِنَّكَ حَمِيدٌ مَجِيدٌ، وَبَارِكْ عَلَى مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِ مُحَمَّدٍ، كَمَا بَارَكْتَ عَلَى إِبْرَاهِيمَ وَعَلَى آلِ إِبْرَاهِيمَ؛ إِنَّكَ حَمِيدٌ مَجِيدٌ) .

(Alláhumma szalli 'alá Muhammad wa 'alá áli Muhammad kamá szallayta 'alá Ibráhím wa 'alá áli Ibráhím, innaka ḥamídun madzsíd; wa bárik 'alá Muhammad wa 'alá áli Muhammad kamá bárakta 'alá Ibráhím wa 'alá áli Ibráhím, innaka hamídun madzsíd) {Ó, Allah! Magasztald fel Muhammadet és Muhammad Háznépét, ahogy felmagasztaltad Ábrahámot és Ábrahám háznépét. Bizony, Te Dicséretre Méltó és Magasztos vagy. És áldd meg Muhammadot és Muhammad háznépét, ahogyan megáldottad Ábrahámot és Ábrahám háznépét. Bizony, Te Dicséretre Méltó és Magasztos vagy.}[1].

És majd Allah menedékét kéri négy dologtól, és azt mondja:

(اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ عَذَابِ جَهَنَّمَ، وَمِنْ عَذَابِ القَبْرِ، وَمِنْ فِتْنَةِ المَحْيَا وَالْمَمَاتِ، وَمِنْ شَرِّ فِتْنَةِ المَسِيحِ الدَّجَّالِ) .

(Ó Allah! Menedéket kérek Nálad a Pokol kínzásától, a sír büntetésétől, az élet és halál próbatételeitől, valamint a hazug Messiás

1 Al-Bukhári jegyezte le (797) szám alatt és Muszlim (402) szám alatt.

(Daddzsál) gonosz kísértésétől.)[1].

Majd azt kér a fohászában, amit szeretne, a földi lét és a Túlvilág jóságait áhítozva. Ha a szüleiért vagy más muszlimokért fohászkodik, az is megengedett - akár kötelező, akár önkéntes ima során -, a Próféta (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) szavai általános értelmében, amelyeket Ibn Masz'úd (Allah legyen elégedett vele) számára tanított a tasahhuddal kapcsolatban:

(ثُمَّ لِيَتَخَيَّرْ مِنَ الدُّعَاءِ بَعْدُ أَعْجَبَهُ إِلَيْهِ فَيَدْعُو) .

(Majd válasszon olyan fohászt, amely a legkedvesebb a számára, és fohászkodjon!)[2]. Egy másik szövegben:

(ثُمَّ لِيَخْتَرْ مِنْ الْمَسْأَلَةِ مَا شَاءَ) .

(Ezután kérjen abból, amit csak szeretne.)[3].

Ez magában foglal mindent, ami hasznos a hívő szolga számára úgy a földi létben, életében, mint a Túlvilágon. Majd elköszön (az imából) jobb oldalra és bal oldalra fordulva mondja: "asz-szalámu 'alaykum wa rahmatu-Lláh", "asz-szalámu 'alaykum wa rahmatu-Lláh", (Béke legyen veletek és Allah Könyörülete).

14 - Ha az ima három rak'á-ból áll, mint a

---

1 Al-Bukhári jegyezte le (1311) szám alatt és Muszlim (588) szám alatt.

2 An-Naszá'i jegyezte le (1298) szám alatt.

3 Muszlim jegyezte le, (402) szám alatt.

maghrib, vagy négy rak'á-ból, mint a duhr, aszr és isa, elmondja az előbb említett tasahhud-ot a Prófétára (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) való áldáskéréssel együtt, majd feláll, térdeire támaszkodva, kezeit vállmagasságig vagy fülei magasságáig emelve, mondván: Alláhu akbar, és a mellkasára helyezi őket, ahogyan azt korábban ismertettük, és csak a Fátihát recitálja. Ha a duhr harmadik és negyedik rak'á-jában a Fátihán kívül mást is recitál néha, az nem baj, mivel erről hiteles hadíth szól Abú Sza'íd (Allah legyen elégedett vele) továbbításában. Ha az első tasahhud után nem kér áldást a Prófétára (ﷺ), az nem baj; mivel ez ajánlott, de nem kötelező az első tasahhud-ban. Ezután elmondja a tasahhud-ot a maghrib harmadik rak'á-ja után, valamint a duhr, aszr és isa negyedik rak'á-ja után, ahogyan azt a két rak'á-ból álló imában is tette, majd elköszön, először jobbra, majd balra. Utána háromszor Allah megbocsájtását kéri, majd azt mondja:

(اللَّهُمَّ أَنْتَ السَّلَامُ وَمِنْكَ السَّلَامُ، تَبَارَكْتَ يَا ذَا الجَلَالِ وَالإِكْرَامِ).

(Alláhumma anta-sz-szalám wa minka-sz-szalám, tabárakta yá dá-l-dzsaláli wa-l-ikrám" (Ó, Allah! Te vagy Asszalám (a Teljes Tökéletesség, Aki minden hiányosságtól mentes), és Tőled származik minden béke, biztonság és hiányosságtól mentesség. Gyarapodjon az áldásosságod, ó Te, a

Fenség és a Bőkezűség Birtokosa!)[1]. Mondja ezt mielőtt az emberekhez fordulna, ha ő az imám (az ima vezetője), majd azt mondja:

(لَا إِلَهَ إِلَّا اللهُ وحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَه، لَهُ المُلْكُ، وَلَهُ الحَمْدُ، وَهُوَ عَلَى كُلِّ شيءٍ قَدِيرٌ، لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا باللهِ، اللَّهُمَّ لَا مَانِعَ لِمَا أَعْطَيْتَ، وَلَا مُعْطِيَ لِمَا مَنَعْتَ، وَلَا يَنْفَعُ ذَا الجَدِّ مِنْكَ الجَدُّ، لَا إِلَهَ إِلَّا اللهُ، وَلَا نَعْبُدُ إِلَّا إِيَّاهُ، لَهُ النِّعْمَةُ وَلَهُ الفَضْلُ، وَلَهُ الثَّنَاءُ الحَسَنُ، لَا إِلَهَ إِلَّا اللهُ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ وَلَو كَرِهَ الكَافِرُونَ) .

Lá iláha illá-Lláhu wahdahu lá saríka lah, lahu-l-mulku wa lahu-l-hamd wa huwa alá kulli say'in qadír. Lá hawla wa lá quwwata illá bi-Lláhi, Alláhumma lá máni'a limá a'tayta wa lá mu'tiya limá mana't, wa lá yanfa'u tha-l-dzsaddi minka-l-dzsadd. Lá iláha illá-Lláhu wa lá na'budu illá iyyáhu lahu-n-ni'mat wa lahu-l-fadl wa lahu-th-thaná'u-l-haszan, lá iláha illá-Lláh mukhliszína lahu-d-dín wa law kariha-l-káfirún" (Nincs más jogosan imádható isten csak Allah! Ő az egyedüli, Akinek nincs társa! Övé a hatalom és csak Őt illeti a teljes dicsőség, és Ő mindenre képes. Nincs más erő és hatalom csak Allah által. Ó, Allah! Nincs megakadályozója annak, amit Te adsz; és nincs senki, aki adhatna, ha Te azt megakadályozod. És a hatalommal rendelkező személy hatalma semmit sem használ a számára Veled szemben. Nincs más jogosan imádható isten csak Allah. Csak és kizárólag Őt imádjuk. Kizárólag

[1] Muszlim jegyezte le (591) szám alatt.

Tőle vannak a kegyek, kegyelmek és csak Neki köszönhető minden jóság és Övé a szép magasztalás. Nincs más jogosan imádható isten csak Allah; egyedül Felé fordulunk az imádatainkkal, még ha ez nem is tetszik a hitetleneknek.)[1]

Utána azt mondja: "szubhán Allah (Magasztaltassék Allah!)" harmincháromszor; és "al-hamdu Lilláh (Hála legyen Allahnak!)" harmincháromszor; és "Allahu akbar (Allah a Legnagyobb)" harmincháromszor; majd fejezze be a százat a következővel: Lá iláha illa-Llah wahdahu la saríka Lah, Lahu-l-mulku, wa Lahu-l-hamd, wa Huwa 'alá kulli say'in Qadír (Nincs más jogosan imádható isten, csak Allah, Ő az egyedüli, Akinek nincs társa. Övé a hatalom és Övé a hála! Ő mindenre képes!). Olvassa el az Ájat al-Kurszí-t, a "Qul Huwa Allahu Ahad"-ot, a "Qul A'údhu bi-Rabbi-l-Falaq"-ot, és a "Qul A'udhu bi-Rabbi-n-Nász"-t minden ima után. Ajánlott ezeket a szúrákat háromszor ismételni a reggeli és az naplemente utáni ima után, mivel a Próféta (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget)) hagyományai ezt tanúsítják. Mindezek az említések szunnák, és nem kötelezőek.

Minden muszlim férfinak és nőnek ajánlott, hogy a déli ima előtt négy rak'á-t, utána pedig két rak'á-t

[1] Muszlim jegyezte le, (402) szám alatt.

végezzen el; a naplemente utáni ima után két rak'á-t, a késő esti ima után két rak'á-t, és a hajnali ima előtt két rak'á-t. Ezek összesen tizenkét rak'á-t tesznek ki, és ezeket az imákat ar-rawátib-nak nevezik, mivel a Próféta (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) rendszeresen elvégezte ezeket, amikor otthon, lakhelyén tartózkodott. Ami az utazást illeti, a Próféta (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) elhagyta ezeket, kivéve a hajnali ima előtti szunnát és a witr imát, amelyeket mind a lakóhelyen, mind az utazás során megtartott. A legjobb, ha ezeket a Rawátib imákat és a witr imát otthon végzi el, de ha a mecsetben imádkozza, az sem baj; a Próféta (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) szavai alapján:

(أَفْضَلُ صَلَاةِ المَرْءِ فِي بَيْتِهِ، إِلَّا الصَّلَاةَ المَكْتُوبَةَ) .

(A legjobb ima az ember számára az otthonában van, kivéve a kötelezően előírt imát)[1].

Ezeknek a rak'ák-nak a megtartása a Paradicsomba jutás okai közé tartozik, a Próféta ﷺ szavai szerint:

(مَنْ صَلَّى اثْنَتَيْ عَشْرَةَ رَكْعَةً فِي يَومٍ وَلَيْلَةٍ، بُنِيَ لَه بِهِنَّ بَيْتٌ فِي الجَنَّةِ) .

(Aki egy nap és éjjel tizenkét rak'á-t imádkozik, annak házat építenek a Paradicsomban.)[2].

---

1 Al-Bukhári jegyezte le (6860) szám alatt.

2 Muszlim jegyezte le, (728) szám alatt.

Ha elvégez négy rak'á-t az aszr ima előtt, és két rak'á-t a Maghrib ima előtt, valamint két rak'á-t az Isa ima előtt, az jó; mert hitelesen fennmaradt a Prófétától (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget), ami erre utal. Ha elvégez négy rak'á-t a déli ima után és négy rak'á-t azt megelőzően, az is jó; a Próféta (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) szavai szerint:

(مَنْ حَافَظَ عَلَى أَرْبَعِ رَكَعَاتٍ قَبْلَ الظُّهْرِ، وَأَرْبَعٍ بَعْدَهَا حَرَّمَهُ اللَّهُ عَلَى النَّارِ).

(Aki folyamatosan elvégez négy rak'á-t a déli ima előtt és négy rak'á-t azt követően, azt Allah tilalmassá teszi a Tűz számára.)[1]. A jelentése az, hogy ha még két rak'á-t imádkozik, a duhr utáni rátibá-n felül, hiszen a duhr rátibá-ja az négy előtte és kettő utána, így ha még kettőt hozzáad utána, akkor eléri azt, amit Umm Habíba (Allah legyen vele elégedett) hadíthá-ban olvashatunk.

Bizony, Allah az, aki a sikert és az ahhoz szükséges erőt és kitartást megadja. És Allah áldja meg és adjon örök üdvösséget a mi Prófétánknak, Muhammad ibn 'Abd Alláh-nak, családjának, Társainak és követőinek, akik jóságban és szilárd hittel és elkötelezettséggel követik őt az Ítélet Napjáig.

---

1 Aḥmad jegyezte le (25547) szám alatt, at-Tirmidi (393) szám alatt és Abú Dáwúd (1077) szám alatt.

حرمين

رئاسة الشؤون الدينية
بالمسجد الحرام والمسجد النبوي

رسالة الحرمين

Message of The Two Holy Mosques

Guidance content for the visitors of the Holy Mosque and the Prophet's Mosque in languages.

978-603-517-021-5